

Архів з бідохи.
Чернівецько-Буковинська округа ОУН

ПАПКА

ДЛЯ

187

паперів

"Моя розповідь про те, як Сталін і його кіка хотів знищити український народ" (розповідь колишнього радянського бізнесу)

Крайні дати: [квітень 1945р.]

Кількість документів: 1

20 Р. Кількість аркушів: 5

Зберігати: постійно

№ 2/306 2.12.1975

Моя розповідь про те, як Сталін і його кліка хочуть
знищити Український народ.

І отримав і соромно мені, бундому агентамні
сталинсько - більшовицького імперіалізму, породи ваши, чесні
ми Українцями, говорити. Почуття сорому за злочини, які я
зробив вам, і дітям вашим, і всьому Українському народові не
дають мені відваги, щоб сказати вам в очі глянути. Мені зда-
ється, що ви розчистите мене, як ганяли найближчу, як погань
найближчу, як я вам розкажу про ті мої злочини. А про них я
вам хочу розкавати не тому, щоб тим самим пр"ягувати своє мор-
вене життя, яке стравається киряча за злочини руки україн-
ського народу мене й маю пр"язу від мене відобразити, а тому,
щоб, розкаваючи про свої злочини, розкавати вам про те, що
тако ж.з. радянська сталинсько-більшовицька кліка й про її
протинародні зчинки. Раніше того зробити я не міг. Бо я не
знав границі між про ж.з. ССР, між про ССР, між про сталинсь-
ко-більшовицьку кліку. Я не знав границі між "клікою" про "Укра-
їнський народ, про його героїчну боротьбу, про боротьбу його
рідної Повстанчої Армії, про ідею за створення Української Сам-
стійної держави. Я і не міг знати про те все. Бо Сталін і
його кліка докладали всіх зусиль в тому, щоб нас-таки як я
мене і других назвати на ворогів цього українського наро-
ду. Нас сталинські слуги вчили ненавидіти УПА, як виступаючу
німецького імперіалізму. І тому ми, діти українського народу,
не знали суворої границі про рідний народ.

Вяжучи боєвій завязаності героїчних воїнів
УПА, між час одного бою нашої сталинсько-більшовицьких банци
тів, у якій був і я, була повністю розбита й зліквідована. Я,
бачучи безнадійність свого положення і ідучи за голосом укра-
їнської крові, про яким тоді перший раз у мені був відізнався
і пригнав мене і "Вони люблять рідну Україну й ти її любиш.
Не бійся їх!", знався їм в поміч. Вони не тільки мене не збили,
як я все ж таки цього сподівався, бо так мене вчили сталинсь-
ко-більшовицькі кати й брехуни, але прийняли мене до себе, як
рідного брата-і, про найближче, вичили мене "Хто ми, чий діти,
ким за пр"якути". Від них і у них я довідався і зрозумів, що
найбільшим ворогом українського народу є банци Сталін і його
годовані кліка. Бо вони хочуть знищити весь український народ.
Мої злочини й злочини других таких, як я, були виконані проти
українського народу на наказ Сталіна й його кліки. Тому ці
злочини, це злочини сталинсько-більшовицької кліки. Розповідь
про злочини тої ж кліки є одночасно розповідь про злочини
мої і других, такі як мої.

Не від сьогодні кучма імпериалістичних більшовицьких хвиляв нищить український народ, тогче його національні свлятки. Самостійна Українська Держава створена в 1917 - 18 рр. в наслідок героїчних змагань українського народу - з московсько-царським, німецько-австрійським, угорським і другими імпериалізмами була знищена імпериалістичною більшовицькою кучмою розбійників і горюхів. Територію Української Держави всупереч волі українського народу було тою ж кучмою включено в склад т.з. ССРР і названо її УССР. Зразу ж розстріляли більшовицькі бандини десятки тисяч невинних українців: селян, робітників і інтелігенції: Не бачу кількість українців зарештовано, вислано на каторжні роботи на Сибір, Соловки і другі місцевості ССРР.

Крім того, від українських селян російсько-більшовицькі імпериалісти відібрали весь хліб, заграбований також рудами того ж селянства, й тим спричинили масову голодну смертність на Україні.

Українських робітників змусило дуже тяжко працювати на підприємствах, фабриках, заводах по 10-12 і більше годин в добу. За ту свою працю одержували вони дуже низьку платню. В зв'язку з тим їхній і їхніх сімей матеріальний рівень з дуже низький. Живуть вони, звичайно, не в мезаніжках, з яких немовлять люди в Києві, а в хатках або в сучарнях, що не мають ніякого гігієнічного вивідку і з місцем, в якому збираються і з якого розповсюджуються різні хвороби. Тоти вони мають на багато невинотерпачу для правильного людського життя кількості харчових продуктів. Більше хліба вони не мають за що її не мають у кого купити. Во селяни, зграбовані імпериалістичною більшовицькою кучмою, не мають ні продати, хоч з кому продати, через те смерть від голоду в дуже частим явищем серед робітництва. Робітники не має часу і не має як піклуватися своїми дітьми. Тому вони живуть, звичайно, на вулиці, не бачучи протягом цілих тижнів, місяців а то й років власних рідичів. Їхній вигляд жаколивий. Во завжди вухати на їхніх носках так верства рідич. Замість одяку на їхньому тілі лажки. Замість давнього одяку, що повинен розвиватися з уст діточек, на їхніх відрізках туберкульозова обличчя - сума і пригноблення. А очі, замість квітати іскрами діточчі рясности прася, відображають умове огчтиння і бгудно чогось шукать... Дітьві вони по небуць і де небуць. Ті з них, хто підчасного свлятанні не загине, виростають на ладній, лажки цурають ся люди. Вони, звичайно, в наслідок не людського життя, зграбувають все те, що творять ладичу. З них рекрутують ся НКД - тоти - люблячі дівола Сталіна і його кучки.

Українська інтелігенція була й з масово винищуваним
 народами українського народу - українсько-бolshevikською
 партією, що волею оборотом прав українського народу на проголоше-
 ння в власній державній Україні. І так bols-
 шевська партія була українським народом, постів і писемників
 ні, як Михайло Грушевський, Степан Рудницький, Сергій Шренк,
 Микола Хвильовий, Микола Коцюбинський, Фед. Павлик, Григорій
 Косяк, Степанівський, Савинський і тисячі інших
 друзів.

Щоб краще було знати український народ і його
 життя бачити його праці, російсько-бolshevikська інтелігенція
 в 1920 - 31 рр. відірвали від українського народу землі
 і селарати на Україні великі державні господарства на
 базі колективних господарств - колгоспів і радгоспів. Такі
 великі господарства в колгоспах роблять і селарати дуже тяжко працю-
 ють на мізерну плату на користь великих сталінських господарств.

Але ще тоді люди в Україні були як і в Україні
 й його країні. 1929 - 33 рр. вони, відірвали весь хліб
 від українського народу, величними на Україні масові голоди,
 в зв'язку з масовими й тисячами вмирали українським
 людьми. Пустотили цілі села. Бачили голодуючих людей і ми
 собак і коней. Бачили людей які були зовсім рідкі, вмира-
 ли голодною смертю. Бачили багатьох і матерів з дітьми
 війни, страшенного голодом, поклали проти своїх маленьких
 дітей, як в час першого голоду в Україні. Вони б мільйони україн-
 ців, як закінчили свої існування в час голоду, це висхідна
 голоду, це висхідна людська і гуманна сутність України й
 його країни.

Тоді, коли українським народом голодувало й вмирали
 українсько-бolshevikські селарати на великі голоди. Вони, як
 казали голодували на українській території. Бачили інші селарати
 як в час голоду і ми те, що не було й не існує українським
 селаратами, не було в першій лінійці України. Я, як прощався
 і втік на Україну, голодуючий українсько-бolshevikський
 народ, бачив і пережив в час голоду, крім іншого, так.
 В мійому рідному містечку М. в Україні викали голод. т/з не
 хотіли ніо тоді що були великі голоди, дороги і
 по всіх інших великих містечках. Там рідко владення мали
 тільки великі селарати і жиди в місті на місто, плавали на
 велич побачили голодом, щоб її не зникли і вмерли. До цих
 часів були великі і я, бачили це мали життям, і ми не
 могли ніо жити, ми до великого, величезного біди нао україн-
 ського людського життя свої діти і в часі і в часі
 рідки величезні величезні, хочуть але не можуть зникнути
 слова: "існує"... Вони зовсім величезні і, не тільки ми
 в містечку, в Україні, хоч нао добре розуміли. Вони там по дні

чи іогн. Вони й не могли нам дати хліба, бо вони і тук, і цукі, як вони, його від нас відібрали. Один енкавдист, по прохання з боку білих нас і до нього в проханні "іогн" ми звертались не тільки в точні великіх мусорів білого, з нічної української плони ці спеченого хліба і дав його... своєму товари. Вони мали заре тани білих мрік ніг-мертвою миловою значення на землі...

Також і подібних смерів можна б привести тисячі. Вони вони нас говорять про те, як українсько-бolshevikська влада, яка прогнала себе перед цілим світом, як влада робітників, селян, а також український народ і з протинародною владою.

Сараз протинародна імперіалістична українсько-бolshevikська влада не заважала й короточкім значно український народ, пачея його села, масові вивозить його на територіі роботи на Кавказ, Урал, Сибір і в другі місця СССР. Ось один факт пачеяні bolshevikскими українського народу. 27 березня 1944 р. українські лобовці - червоні партизани й енкавдисти розстріляли на полях білих с. Вурманія волютарського району 76 и нічому не виникли українських селян. с. Архивні Нової острівського району. Також і це короточкім актів терору з дуже багато як шар на й довге наша Україна. А яке найбільше цвіту українського народу - українців - червоноармійців, значення червоні вони виселяють їх в територію ліній німецько-бolshevikського фронту.

За що ж червоні вони значать український народ? За те тільки, що він хоче жити вільним цвинням життям у своїй Українській Самостійній Державі, за здобуття своєї боротьби він і його рідна Повстанча Армія.

Щоб краще було знаєвати український народ, російсько-українсько-бolshevikські імперіалісти прогнали УПА зрадином українського народу, висученном німецького імперіалізму. Подібний в таку брехню можуть тільки тільки висученнями протинародної українсько-бolshevikської влади й воювати українського народу. Не може УПА може зрадивати український народ, якого рідною дитиною вола з і якого права на цвинню життя в Україні якій Самостійній Соборній Державі обороню. Ніже УПА може бути висученном німецького імперіалізму, проти якого в боротьбі вона вперлася, відосна й загартувалась.

Російсько-українсько-бolshevikські імперіалісти вороги всіх народів цілого світа у брехні хочуть знайти рату: на своєму існуванню, йому ніхто вже не-далекій. Ного пригода це героїчна боротьба українського народу і всіх інших народів Європи й Азії, пр протинуть жити вільним життям у своїх самостійних ніздрого незалежних національних державах.

Наш рідний брех Україна!

А пр пачеяні слов у цьому листі неправдивим висказом. Невже ми не тому, пр границьного висказу але знає, ого парод моїми очима дуже кращо здивали вороги українського

С. Прудові, Іургані, 1944

народу і всіх народів цілого світу - російсько-українсько-
 більшовицькі імперіалісти. Вони, на яких я виступив зараз,
 гравіюють. На яких цілого цього українського народу. На яких,
 яких крізь кров, помині і руїні доволі по створенні Українсь-
 ної Самостійної Соборної Держави нас висте. І тому ще ширше
 ще нас зараз багато таких як я. Их буде ще більше. Всі ті
 українці, що не зараз не знають правди, ~~що~~ бо з обрисувані
 боротися українського народу - російсько-більшовицьким імпері-
 алізмом, завжди їх пізнають. Вони завтра будуть з нами і разом
 з нами відвоюють участь в Божих війнах і ділах величчя.
 Ми всі разом своїми мислями обираємо собі небувалого, гордо висту-
 пили і готового з якого в'язмо, що ніколи саме трохи на землі
 лі - ~~що~~ волю народів і людини - російсько-більшовиць-
 кий імперіалізм, створимо Українську Самостійну Соборну Державу
 яку й допомогли всім поневоленим народам створити власні власні
 ного повеленні національні держави.

Смерть Оганіну і його кінці!
 Хай живе Українська Самостійна Соборна Державо!
 Хай живуть самостійні держави всіх народів!

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 5 _____

_____ (п'ят) _____ аркушів;

у тому числі літерні номери _____;

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст
Посада

_____ 2018 року

[Підпис]
(підпис)

Г. Тардамала
(ініціали (ініціал імені), прізвище)